

det kongelige Teaters Ret ifølge Lov Nr. 62 af 12. April 1889 om Teaterdrift i København, i hvis § 2 det hedder:

„Intet Teater maa dog opføre noget til det kongelige Teaters Repertoire henhørende Stykke, medmindre det kongelige Teater ikke har bragt Stykket til Opførelse efter denne Lovs Udstedelse i Løbet af 10 paa hinanden følgende Aar.“

I Kraft af denne Lov har det kongelige Teater i Perioder paa 10 Aar ejet *Ene*-Opførelsesretten i Stor-København til Forfatternes Værker, og dette Indgreb i Forfatterens naturlige Ret har i Praksis Gang paa Gang haft de alleralvorligste Følger for Forfatterne, og naturligvis altid for de betydeligste Forfattere, hvis Værker det kongelige Teater med Loven i sin Haand vilde sikre sig *Ene*-Retten til. Forbundet har saaledes Gang paa Gang forgæves søgt at faa f. Eks. Ibsens, Drachmanns, Gustav Wieds, Esmanns Værker frigivet for dette Stavnbaand, saaledes at de kunde opføres paa andre store Hovedstadsscener, der ønskede at højne deres kunstneriske Standard.

Vi ser ikke rettere end, at Ophævelsen af den 10-aarige *Eneret* vil være en Retfærdighedshandling mod Forfatterne, thi selv om det for 40 Aar siden maaske kan have været nødvendigt for det kongelige Teater at sikre sig et Repertoire, saa maa almindelig Retfærdighedsfølelse dog nu medgive, at en *Ene*-Opførelsesret ikke længere er nødvendig til dette Formaal; det maa være tilstrækkeligt for det kongelige Teater, at det ejer sin Opførelsesret ubeskaaret for sig i 10 Aar — endda Forfatterloven i § 10, 3die Stykke, kun taler om en 5-aarig Periode.

Saafernt den 10-aarige *Eneret*-Periode bliver opretholdt for Institutionen Dobbeltscenen samtidig med, at denne erholder Brugsretten til Repertoiret, saa rummer disse to Forhold en dobbelt Fare for Forfatteren, thi ikke blot krænkes hans frie personlige Kunstnerret, men samtidig vedvarer Muligheden for Krænkelser i indtil 10 Aar; og det af et ganske nyt Teater, til hvilket Forfatterne ikke oprindelig har overdraget Stykket, og som ikke paa Forhaand frembyder de samme kunstneriske og økonomiske Garantier som det gamle kongelige Teater.

I Medfør af Forbundets Protest paa disse Punkter henstiller Forbundet forslagsvis til Ministeren følgende Tilføjelser til Lovforslaget:

„Med Hensyn til det kongelige Teaters *Ene*-Opførelsesret til Repertoiret og Nyanskaffelser skal fremtidig gælde den Regel, at Teatrets *Ene*-Opførelsesret i Henhold til Lov Nr. 62 af 12/4 1889 forandres til kun at omfatte Opførelsesretten paa det kongelige Teaters to Scener.

Med Hensyn til de skabende Kunstneres Honorarer for Institutionen Dobbeltscenens Opførelser af det kongelige Teaters før Lovens Ikrafttrædelse erhvervede Repertoire gælder den Regel, at Staten indestaar for disse Honorarer.“

Under Forudsætning af, at Ministeren kan imødekomme danske og islandske Forfatteres og Komponisters Ønske paa de nævnte tre Punkter, kan Danske Dramatikeres Forbund som lovlig Repræsentant for samtlige sine Medlemmer, hvilke alle har overdraget Forbundet den udelukkende Salgsret til deres dramatiske Arbejder, hermed gennem sin Bestyrelse og Direktør tilsikre Hr. Ministeren vore Medlemmers og vort Forbunds fulde og endelige Tilslutning til Lovforslaget om det kongelige Teaters Drift.

København, den 5. December 1929.

Otto Rung, Gudmundur Kamban. Jens Locher. Herdis Bergstrøm.
Formand.

Edith Rode. Alfred Tofft. Victor Lemkow,
Direktør.